

بازتاب

باسخ غلامعباس فاضلی به منتقدان: **نقد، حق و وظیفه منتقد است**

● گروه هنر: حاشیه‌های یازدهمین جشن انجمن منتقدان و نویسندگان سینمایی همچنان ادامه دارد. بعد از اظهارات برخی از هنرمندان، این‌بار غلامعباس فاضلی، منتقدی که در جشن به عزت‌الله انتظامی معترض بود، یادداشتی نوشت که به دلیل طولانی‌بودن مطلب و کمبود فضا، ناچار شدیم بخشی از آن را منتشر کنیم. فاضلی نوشت: «روز بیست‌وششم مردامه آقای جمشید مشایخی در یازدهمین جشن انجمن منتقدان و نویسندگان سینمایی روی صحنه رفت و به زبانی صریح و تند درباره مطالبات فرهنگی‌اش صحبت کرد. طرف خطاب آقای مشایخی، جامعه فرهنگی کشور بود. منتقدان سینمایی، مسئولان خانه سینما، مدیران فرهنگی، اصحاب رسانه و... هنرمندان زیادی در سالیان گذشته از مسئولان فرهنگی مطالبه داشته‌اند. مطالبات برخی مالی بوده. به یاد نمی‌آورم در واکنش به این مطالبات، چیزی جز همراهی رخ داده باشد؛ اما درمورد آقای مشایخی چنین نشد. در سخنان آقای مشایخی، حقیقت بزرگی نفهته بود. درونمایه اعتراض ایشان (سوای جملات پاپانی سخنان او که به توصیف سکنات آقای عزت‌الله انتظامی در سال‌های خیلی دور مربوط می‌شد و ما نمی‌دانیم چقدر حقیقت دارد یا ندارد که البته حتی صحت تاریخی هم نداشته باشد، اهمیت چندانی نمی‌شود برایش مرتب شد) بر این نکته استوار بود که همه بازیگران سینما باید مورد تکریم مسئولان فرهنگی قرار بگیرند. قرار نیست همه توجهات صرفا روی یک نفر متمرکز شود».

او در ادامه یادداشت خود آورده: «آقای عزت‌الله انتظامی، بازیگر مورد احترام من هستند؛ اما هنرپیشه محبوب من نیستند و تصور نمی‌کنم به خاطر این مسئله باید به کسی جواب پس بدهم. ایشان بدون شک از سرمایه‌های فرهنگی این کشور هستند؛ اما من نه به بازی ایشان علاقه‌مندم، نه انتخاب‌های ایشان را دوست دارم و نه سلوک فردی‌شان خوشایند من است. واضح است که آقای عزت‌الله انتظامی به خاطر رضایت حاصل من بازی نکرده‌اند و جهت کسب رضایت من زندگی نمی‌کنند، بنده هم محض خوشایند ایشان نوشته‌ام و نمی‌نویسم. هرکدام کار خود را کرده‌ایم و بدون شک سلیقه شخصی من چیزی از منزلت ایشان و احترام من به این مرد هنرمند نمی‌کاهد. ایشان شکر خدا هواخواهان بسیار دارند و نقش تاریخی ایشان در سینمای ایران انکارناشدنی است». او همچنین درباره واکنش نوید محمدرزاه در آن شب، افزود: «اشاره من در نقد ۱۳ سال پیش در مجله «دنیای تصویر» به بازی آقای انتظامی، کنایه‌هایی به خود محمدرزاه محسوب می‌شد و او از این واقعیت وحشت کرد. چراکه محمدرزاده هنوز در ابتدای راه، در ورطه تکرار و کلیشه افتاده. مدام دارد نقش یک آدم عصبی و لجباز را تکرار می‌کند. فرقی نمی‌کند آن فیلم عصبانی نیستم باشد، یا سیزده، ناهید، لانتوری، خشمم و هیاهو، ابد و یک روز، بدون تاریخ بدون امضا و خفگی. در تمام این فیلم‌ها، محمدرزاه یک کلیشه را تکرار کرده. بنابراین آن اشاره را به خودش گرفت.

فاضلی در پایان خطاب به منوچهر شاهسورای نوشت: «وظیفه منوچهر شاهسورای در جایگاه مدیرعامل «خانه سینما»، این بود که روی صحنه، درباره مطالبات فرهنگی آقای مشایخی صحبت کند و اطمینان بدهد به نوبه خود تلاش می‌کند آن کوتاهی‌ها جبران شود. قول بدهد تا زمانی که او در «خانه سینما» تصدی‌گرمی امور را در دست دارد، همه مساعی‌اش را به بازگرمی‌پندد که کوتاهی‌ها درباره آقای مشایخی و سایر بازیگران بزرگ سینمای ایران جبران شود... آقای شاهسورای! اگر واقعا حقانیت و حقیقت برای شما مهم است، چرا درباره مسائل مهم‌تر جشن اظهارنظر نمی‌کنید؟! راستی چرا درباره مسئله‌ای که او در رابطه با اقبال جعفر پناهی پیش آمد، سکوت اختیار کرده‌اید؟! خیلی مهم است اعضای «خانه»‌ای که شما بر مسند ریاست آن نشسته‌اید، بدانند موضع شما در این زمینه چیست؟ ایشان را محکوم می‌کنید؟ یا از ایشان دفاع می‌کنید؟! طبیعتا هر دو موضع هزینه‌ای دارد که آدم‌هایی مثل شما حاضر به پرداخت آن نیستند.»

حواشی گفت‌وگوی زنده مهران مدیری با مردم

ارتباط‌گیری از نوع «مدیری»

از سو،تفاهم‌های پیش‌آمده مبنی‌بر آنچه رکوردشکنی فیلم در روزهای نخست اکران بود، صحبت کرد. او گفت: «منظورم از رکوردشکنی به‌لحاظ مالی نیست، بلکه به‌لحاظ جریان‌سازی است. این همه نقد خوب و بد در مورد فیلم نوشته می‌شود که به نظر من به این دلیل است که فیلم جریانی تازه را در سینمای کمدی شروع کرده». او بار دیگر تاکید کرد مقصود از رکوردشکنی، رکورد تعداد بیننده بوده است و اینکه مردم از حرف‌های یکدیگر در مورد فیلم قضاوت نکنند و هرکس تحلیل خودش را از فیلم ارائه کند.

مهران مدیری پس از هفته‌ها از آغاز اکران فیلمش قصد دارد تا بار دیگر دیدارهای مردمی را در شهرستان‌ها آغاز کند، اما این‌بار دست به اقدام دیگری زده است. او که معمولاً از مصاحبه با رسانه‌ها امتناع می‌کند، پس از ۱۵ سال، برای اولین‌بار گفت‌وگوی دوساعته‌ای با دو

بهناز شیربائی: فیلمی که قرار بود گیشه تابستانی سینمای ایران را فتح کند، این روزها دست‌به‌دامن ترفندهایی شگرف برای بیشتر دیده‌شدن شده است؛ از رکوردشکنی حضور هنرمندان در افتتاحیه فیلم گرفته تا تعداد بلیت فروخته‌شده در روز ابتدایی اکران و...؛ همه این حواشی برای نخستین ساخته مهران مدیری، «ساعت ۵ عصر»، بود؛ فیلمی که بسیاری با ذهنیت دیدن فیلم کمدی از او راهی سالن‌های سینما شدند و با اتفاقی خلاف چیزی که از او انتظار داشتند روبه‌رو شدند، اما مدیری برای منتقدان فیلمش پاسخ داشت، آن‌هم تفاوت در نگاهش به کمدی بود و اینکه مخاطبانش قطعا با کمدی متفاوتی روبه‌رو خواهند شد.

اما پس از حواشی حضورش در دیدار مردمی فیلمش در مشهد و ویدئویی که از آن در فضای مجازی دست‌به‌دست شد و سفر او با خودرو مدل‌بالا و بادیکاردهایش را نشان می‌داد، باز هم نقد و نظرهایی را نسبت به آنچه مدیری در حاشیه اکران فیلم «ساعت ۵ عصر» به مخاطبانش ارائه می‌دهد را آغاز کرد. بسیاری رفتار مدیری را غلوآمیز توصیف کردند و برخی دیگر همه این حواشی را پای فروش بیشتر فیلم نوشتند.

فیلم «ساعت ۵ عصر» با تمام حواشی‌اش در یکی، دو هفته نخست توانست طیفی از مخاطبان را به سالن‌های سینما بکشاند، اما ریزش مخاطب این فیلم سینمایی زودتر از چیزی که حدس زده می‌شد اتفاق افتاد و این فیلم نتوانست آن‌طور که سازندگان انتظار داشتند با طیف وسیع‌تری از مخاطبان ارتباط برقرار کند. مهران مدیری در نخستین ساخته سینمایی‌اش راهی را طی کرد که به نظر بیشتر شبیه یک ریسک بزرگ بود؛ ساخت فیلمی که به گفته خودش نوع کمدی خاص خود را دارد و بالطبع همین موضوع یکی از دلایل عدم ارتباط با گستره عظیمی از مخاطبانی است که سینما را برای سرگرمی انتخاب می‌کنند؛ مخاطبانی که خیلی سخت می‌توانند به ساخته‌ای این‌چنینی ارتباط برقرار کنند و از سوی دیگر در ارتباط‌گیری با طیف دیگری از مخاطبان که معمولاً با نگاه سخت‌گیرانه ساخته‌های سینمایی را رصد می‌کنند ناموفق عمل کرد.

در نهایت فیلم سینمایی «ساعت ۵ عصر» در ادامه اکران نتوانست اقبال عمومی را به‌همراه داشته باشد و تب تند روزهای ابتدایی تبلیغات این فیلم فروکش کرد، اما پس از چند روز مدیری بار دیگر از طریق صفحات مجازی برای طرفدارانش پیغامی را منتشر و توضیحاتی در درباره حواشی فیلمش رسانه‌ای کرد. او پس از هفته‌ها،

رضا آشفته: حمیدرضا آذرنگ این روزها فیلم سینمایی «بیست‌ویک روز بعد»، به کارگردانی سیدمحمدرضا خرمندران را روی پرده دارد و به گفته خودش پنج ماه است درگیر ساخت سریال آرمان دو، ساخته احسان عبدی‌پور بوده. همچنین آذرنگ در فیلمی از بهرام توکلی که هم‌اینک مقدمات ساختش انجام می‌شود بازی خواهد کرد. او در فیلم سینمایی «چهل‌وهفت»، به کارگردانی مشترک احمد اطراچچی و علیرضا عطا،الله‌تبریزی هم بازی کرده و بهمن امسال یک‌بار دیگر نمایش «هتلی‌ها» را با نگاهی متفاوت اجرا خواهد کرد. با او درباره فیلم «بیست‌ویک روز بعد» و تئاتر امروز و اجرای مجدد هتلی‌ها گفت‌وگوی کوتاهی کردیم.

❧ از بازی در فیلم بیست‌ویک روز بعد بگو...

زمانی که فیلم‌نامه را برابرم فرستادند و آن را خواندم، از درستی درام روی فیلم‌نامه‌ای برای کودکان به وجد آمدم و درواقع شخصیت بزرگ‌سالی آنچنان در آن نیست، اما هرچه هست در جهت تکمیل قصه آن است و بیشتر بزرگ‌سالان حضور تییگال دارند، اما چون قرار بود که در کنار بچه‌ها باشم و با آنها همکاری کنم، حس کردم با بهترین شرایط کار می‌کنم و به‌همین دلیل آن را خیلی سریع انتخاب کردم و البته انتظار داشتم که از صددرصد فیلم‌نامه در زمان فیلم‌برداری به ۷۰ درصدش هم برسیم، بنابراین اقناع‌کننده است، اما خوشبختانه فیلم مورد توجه قرار گرفته، اما در زمان جشنواره در حق آن کم‌لطفی شد و شب آخر، آن زمانی که باید جایزه‌ها اهدا می‌شد، اکران شد، اما برای خودم جالب بود که در کنار یک گروه خوب کار کردم.

❧ چگونه است که در این سال‌ها کودکان ایران بیشتر شده‌اند، اما فیلم و تئاتر و کتاب کودک و نوجوان نسبت به این رشد کمتر شده است؟

به نظر من کم‌کودکان را فراموش کرده‌ایم، اینکه بخوایم برای بزرگ‌سالان کار کنیم، اینجا که به‌لحاظ فرهنگی شکل‌وشمایل خودشان را گرفته‌اند، اما کودکان، نسل آینده این کشورند و نیازمند بازسازی یک نسل تازه‌ایم که متأسفانه برای اینها کار نمی‌شود. در این دو دهه به اندازه انگشتان دو دست آثار ماندگار در حوزه کودک و نوجوان کار نکرده‌ایم و با آنکه برخی آثار توفیق گیشه‌ای دارند و با اقبال عمومی مواجه می‌شوند، اما آثار ماندگاری نیستند. ما خودمان در

آگهی برگزاری مجمع عمومی عادی نوبت اول انجمن صنفی کارگری کارگردانان سینمای مستند استان تهران

بدین‌وسیله از کلیه اعضای محترم انجمن صنفی کارگری کارگردانان سینمای مستند استان تهران دعوت می‌شود:
در اولین «مجمع عمومی عادی» انجمن که رأس ساعت ۱۴ روز پنجم مهرماه ۱۳۹۶ در محل خانه سینما، واقع در خیابان بهار جنوبی، کوچه سمنان (شماره ۲۹) برگزار می‌شود، حضور به‌هم رسانند.

دستور جلسه

۱. استماع گزارش بازرس و هیئت‌مدیره.

۲. بررسی و تصویب صورت‌های مالی انجمن.

۳. انتخاب بازرس اصلی و علی‌البدل

۴. انتخابات ترمیمی عضو علی‌البدل هیئت‌مدیره.

هیئت‌مدیره انجمن صنفی کارگری کارگردانان سینمای مستند استان تهران

هنر

حواشی گفت‌وگوی زنده مهران مدیری با مردم

منتقد سینمایی، کیوان کثیریان و امیر پوریا، داشت. تا تماشاگران فیلمش دو ساعت پیش از نمایش فیلم صحبت‌های او را بشنوند و با خرید بلیت‌های فیلم در سالتی که مدیری پیش از نمایش فیلمش در آن بود حضور پیدا کنند، مدیری در این گفت‌وگو از خاطرات دور و نزدیکش در سینما و تلویزیون صحبت کرد.

به گزارش خبرآنلاین، او در ابتدای صحبت‌هایش به شروع فعالیت حرفه‌ای‌اش از تئاتر اشاره کرد و گفت: «من پیش از ورودم به تلویزیون، هم در تئاتر و هم در رادیو فعالیت می‌کردم. آن زمان یک متن از برشت را برای اجرا ارائه کردم که با مشکلاتی مواجه شد و من را به چپ‌بودن متهم کردند، تاجایی‌که حراست تالار وحدت آمد و من را بردند و کتک زدند. آن‌موقع اوایل انقلاب بود و این اتفاق‌ها می‌افتاد.»

مهران مدیری در این گفت‌وگوی زنده به حضورش در جبهه جنگ نیز اشاره کرد و در پاسخ به سؤال کیوان کثیریان درباره حضورش در جبهه توضیح داد: «از سال ۶۶ تا ۶۸؛ یعنی تا پایان جنگ در جبهه بودم و در عملیات مرصاد و حلبچه هم حضور داشتم. در جبهه هم هر کاری از دستم برمی‌آمد انجام می‌دادم و چند ماه قبل‌تر؛ یعنی حدود سال‌های ۶۵ هم در جبهه برای رزمنده‌ها در سنگرها نمایش بازی می‌کردیم. از راه دور به دشمن سگ هم می‌زدیم، آریچی‌چی هم می‌زدم و مدتی هم راننده آمبولانس بودم.»

او در ادامه و بعد از صحبت‌هایش درباره دوران ممنوع‌الفعالیت خودش و گروه «ساعت خوش» بعد از پخش این مجموعه توضیح داد: بعد از «ساعت خوش» من و همه چچه‌ها، حتی عوامل فنی ممنوع‌الفعالیت شدید، تاجایی‌که حتی من را به تئاتر شهر هم راه نمی‌دادند. آن‌موقع من قرار بود در فیلم سینمایی «ضیافت» مسعود کیمیایی بازی کنم، کریم شدم و مقابل دوربین هم رفتم، اما از ارشاد آمدند و گفتند اصلا چرا مدیری را سرکار راه دادید! من قرار بود در این فیلم نقشی را که فرییز عرب‌نیا بازی کرد بازی کنم.»

فیلم سینمایی «ساعت ۵ عصر» همچنان به اکرانش ادامه می‌دهد؛ فیلمی که به نظر می‌رسد به‌عنوان تجربه نخست سینمایی کارگردانش نتوانست آن‌طور که باید در گیشه موفق عمل کند و باید دید در روزهای آینده آیا حواشی دیگری باز هم «ساعت ۵ عصر» را سر زبان‌ها خواهد انداخت؟

گفت‌وگو با حمیدرضا آذرنگ، بازیگر فیلم «بیست‌ویک روز بعد»

نگرانی‌هایمان بسیار شده است

فکر می‌کنم رؤیاپردازی و خیال‌پردازی هلدادن به سمت شرافت رو به فراموشی باشد و مطمئنم با این نوع فیلم‌ها آشنایی دقیقی با سینما ایجاد می‌شود و خیلی خیال‌انگیز و دغدغه‌مند کودکان را رؤیاپرداز می‌کند. اینها کودک را دچار حالت خوشی می‌کند که من نیز روزگاری دچارش شده‌ایم و هر فیلم مجموعه چند سکانس است که جلوی چشم‌انمان ما را دچار رؤیا می‌کند و روزگاری ما نیز با دونه، رنگ خدا، ساز دهنی تصویری جلوی چشم‌انمان می‌آمد و اینجا حس ماندگاری دارد که در تاریخ ثبت می‌شود و نمی‌شود منکرش شد.

❧ تئاتر هم می‌بیند؟

سینما و تلویزیون وقتم را می‌گیرد و متأسفانه نمی‌رسم اما با وجود این من بینم که تئاترهای خصوصی به حال مردم پی برده‌اند و حال و روز تئاتر هم بهتر است و این به لحاظ جذب مخاطب و برخورد بهتر با کم و کیف آن است.

❧ ترن ۱۰ سال گذشته اجرا کردی، آیا اجرای مجددش بازتاب خوبی داشت؟

این قدر خاطره‌انگیز بود و بازخوردش برای مخاطب و مورد اقبال قرارگرفتنش هم جالب بود، چون از پس خودش برآمد و من با آنکه تعداد زیادی از عوامل را داشتم اما شرمندۀ آنها نشدم و خودم هم از آن خیلی راضی‌ام.

❧ بنابراین این شاید خود مقدمه‌ای باشد برای اجرای مجدد هتلی‌ها؟

معقول تئاتر در جامعه ما، تولد تا مرگش به همان ایام اجرانی‌اش برمی‌گردد که به یک ماه تا ۴۰ روز می‌رسد و استثنائاتی هم هست که بیشتر از این بشود. اما پس از این مدت تازه می‌فهمی که بویایی و لطافت و بزرگواری تئاتر حین تولید و پیش‌تولید و پس‌تولیدش اتفاق می‌افتد و یکی از بازخوردهای متفاوتش این خواهد بود. اینکه از پذیرش متن، کلید زد می‌شود و به جشنواره برسد و اجرای عمومی شود، فرصت کم است و تو هنوز فکریهایی داری که از دست می‌رود و در ناخودکامت دوست داری تجربه متفاوتتری را ارائه کنی؛ چنانچه الان دوست دارم متن خانم ساناز بیان را با یک نگاه متفاوت دوباره اجرا کنم.

❧ در اجرای قبلی، هتلی‌ها با یک طراحی صحنه سنگین مواجه بود. آیا با توجه به اقبال مردم توانست از پس خودش برآید؟

این عسدی بود چون می‌خواستم دهه ۵۰، ۶۰ و ۷۰ را یادآوری کنم و در این بین دهه ۶۰ دهه گذشته در تاریخ فرهنگی ماست و بنا بر یک لوکیشن ما اولین به ریزترین خاطرات برای نسل امروز ارجاع دهم و با این شناسه‌ها که در آن روزها مردم زندگی می‌کرده‌اند، آشنا شوند.

❧ چه نظری نسبت به این روزهای تئاتر خصوصی دارید؟

تئاتر دارد مسیر خودش را پیدا می‌کند و با آزمون و خطاهایی هم مواجه است که دوره پرخطرهای است چون حجم اجراهای عمومی زیادت‌ری می‌شود و این دارد وضعیت را سهل و ممتنع می‌کند. با این تعداد اجرانی که در کلان‌شهر تهران می‌شود که مخاطب تئاتر هم کم نیست و تئاتر هم دارد خودش را به سلیقه مردم نزدیک می‌کند و آنها نیز سلیقه‌مندی خودشان را به تئاتر اعلام می‌کنند و... ما امروز آزادی عمل و انتخاب بیشتری داریم و این اتفاق خوبی است.

زیر آسمان فیروزهای

«نفس» در جشنواره سائوپائولو

● گروه هنر: فیلم «نفس» در بیست‌وهفتمین حضور جهانی خود به جشنواره «سائوپائولو» می‌رود. فیلم سینمایی «نفس»، به کارگردانی ترگس آبیار، بیست‌وهفتمین حضور بین‌المللی خود را با جشنواره بین‌المللی فیلم «سائوپائولو» تجربه می‌کند. آخرین فیلم سینمایی ترگس آبیار در بیست‌وهفتمین حضور بین‌المللی خود از تاریخ ۲۷ مهرماه تا ۱۰ آبان‌ماه در جشنواره فیلم «سائوپائولو» در برزیل شرکت می‌کند. جشنواره بین‌المللی فیلم «سائوپائولو» چهل‌ویکمین دوره خود را برپا خواهد کرد و فیلم «نفس»، در بخش اصلی مسابقه این رویداد سینمایی حضور دارد. فیلم سینمایی «نفس»، به تهیه‌کنندگی محمدحسین قاسمی و ابودر محمدی تولید شده است. پخش بین‌المللی فیلم سینمایی «نفس» را محمد اطایی به عهده دارد.

رونمایی از پوستر بین‌المللی «ناپدیدشدن»

● شرق: پوستر فیلم «ناپدیدشدن»، ساخته علی عسگری، در آستانه اکران در جشنواره‌های ونیز و تورنتو از‌سوی لوسین ینگ، گرافست معروف اهل آمریکا،

طراحی شده است. این فیلم به نویسندگی مشترک فروش صمدی و علی عسگری و تهیه‌کنندگی پوریا حیدری‌اوه و علی صدرایی هشت سی‌تایمر (۱۷ شهریور) در بخش اقق‌های ونیز رونمایی می‌شود و چند روز بعد در بخش مسابقه فیلم‌های اول و دوم «اکتشافات» جشنواره تورنتو که مهم‌ترین جشنواره آمریکای شمالی است اکران خواهد شد. فیلم «ناپدیدشدن» که زمستان گذشته در سکوت خبری ساخته شده است، محصول مشترک ایران و قطر است.

عوامل فیلم سینمایی ناپدیدشدن عبارتند از:

کارگردان: علی عسگری، نویسندگان: فروش صمدی و علی عسگری، تهیه‌کنندگان: پوریا حیدری‌اوه و علی صدرایی، بازیگران: صدف عسگری، امیررضا رنجبران، نفیسه زارع، محمد حیدری، سحر ستوده، نازنین احمدی، پدram انصاری، محمدکمال علوی، مهرداد محمدی، فیروزه رکنی‌وند، کتایون سالکی و امینه مرزوعی، مدیر فیلم‌برداری: اشکان اشکانی، تدوین: احسان واتقی، صدابردار: امیر پرتوزاده، گریمو: هاشم فغانی، عکاس: حبیب مجیدی، مدیر روابط‌عمومی: محمد حیدری

«صفر تا سکو» برای اکران آماده می‌شود

مستند ۳ خواهر و وشوکار

● فیلم مستند داستانی «صفر تا سکو»، ساخته سحر صمیمی، به‌زودی اکران عمومی می‌شود. به گزارش مهر، سمیرا علایی، مدیر تولید مستند سینمایی «صفر تا سکو»، گفت: با موافقت شورای پروانه ساخت، اکران مستند «صفر تا سکو» در سینماهای کشور به‌زودی آغاز خواهد شد.

فیلم مستند «صفر تا سکو» برنده بهترین فیلم در دهمین جشنواره «سینما – حقیقت» و کاندیدای بهترین کارگردانی، بهترین تدوین، بهترین فیلم‌برداری و بهترین صداگذاری در سی‌ویجمین جشنواره فیلم فجر بوده است. این فیلم مستندی درباره زندگی سه خواهر وشوشوکار اهل سمیرم در استان اصفهان است. «صفر تا سکو» داستان زندگی شهربانو، الهه و سهیلا منصوریان، سه خواهر عضو تیم ملی ووشو بانوان ایران، است که پخش گفت‌وگوی آنها از برنامه تلویزیونی ماه عسل نیز مورد توجه بسیاری از مردم قرار گرفت. پیش‌بینی می‌شود اکران مستند داستانی زندگی این سه ورزشکار در سینماها هم با اقبال عمومی مواجه شود.

از عماد رام تا همایون خرم در کنسرت «ماه نو»

● گروه هنر: کنسرت موسیقی «ماه نو» در روزهای ۹ و ۱۰ شهریور با خوانندگی پری ملکی و نوازندگی سامان احتشامی در تالار وحدت تهران روی صحنه می‌رود. در این کنسرت قطعاتی خاطره‌انگیز از آهنگ‌سازیان مانند فریدون شهبازیان، عماد رام، آذرمیدخت رادرگر، انوشیروان روحانی، حسین یوسف‌زمانی و همایون خرم به صحنه خواهد رفت. در این برنامه پری ملکی را هم‌خوانانی چون خشایار فکی، مینا فرخ‌نیا و هسا ملک‌محمدی همراهی می‌کنند.

همچنین با‌ممداد ملکی، نوازندگی سازهای کوبه‌ای را برعهده خواهد داشت. کنسرت هم‌خوانی و هم‌نوازی گروه خنیا با عنوان «ماه نو» در روزهای ۹ و ۱۰ شهریور در تالار وحدت تهران، ساعت ۲۱:۳۰ اجرا می‌شود و مخاطبان می‌توانند بلیت‌های آن را از سایت ایران‌کنسرت (www.iranconcert.com) تهیه کنند.